

СТАНЬ ОКРИЛЕНИМ - ЗДОБУДЕШ ВОЛЮ!

АХА

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

№ 3

Редакція зберігає за собою право літературного редагування, скорочення прийнятих до публікації статей і не завжди поділяє позицію авторів.

За достовірність опублікованих матеріалів відповідає автор (рекламодавець).

Адреса редакції:

45000, м. Ковель,

вул. Театральна 11,

2 поверх, к. 17

e-mail: info@ptaxa.com.ua

www.ptaxa.com.ua

Свідоцтво про реєстрацію:

ЛВ № 309-43Р

від 29. 11. 2007

Видається з грудня 2007

Віддруковано в друкарні «Міно-

тавр», м. Нововолинськ.

Виходить 1 раз у місяць

Ціна договірна

Наклад 1500 прим.

Слово редактора

Привіт! Ось і сталося: весна потихеньку прокрадається, насту-
паючи на хвіст зими, у наше життя. Третій випуск журналу «Птаха»
виходить напередодні офіційної дати зустрічі з весною (себто на-
прикінці лютого), а отже, я вітаю усіх вас із Днем Святого Валентина
(який у поточному році вже лишився позаду, але нехай це свято
живе у ваших серцях щоденно :-)!), а також із наближенням ВЕСНИ!
Нехай разом з нею у ваші життя увірветься потужний струмінь ра-
дості, позитивної енергії, кохання і бажання творити дива!!!

Оля ЛЯСНЮК

Полетіли!	3
Навчання в Польщі: яке воно?	4
Аркадій Войтюк: «Пісня народжуються під настрій»	5
Пора кохання	6-7
Шлях до самовдосконалення	8
«Ангели з одним крилом»	9
В гостях у «Softminor»	10-11
«Інкунабула»	12-13
«Крамниця бажань»	14
«Українські вітаміни»	15
Ми та Фелліні	16-17
Наодинці з музою	18
Open Air party	19
Бокс	20
Кікбоксинг	20
Наші друзі	21
Листи	22
Огляд мобільної техніки	22
Огляд комп'ютерних ігор	23
Фотоприколи	24

ПОЛЕТІЛИ!

Якщо твої крила ще не злиплися до купи від лежання на дивані перед телевизором чи сидіння перед компом, то збирай своїх друзів і полетіли – трішки розважимося... А от у якому напрямку летіти, доведеться вирішувати разом! Спочатку поглянемо на компас і визначимо мету нашого польоту (себто причину збору компанії).

Душа бажає чогось високого, доброго, вічного – кілька помахів крил – і ми зручно вмощуємось у м'якому кріслі драм- чи кінотеатру. Захотілося екстриму – гайда на ковзанку чи каруселі. А інколи весела компанія прагне помандрувати у машині часу – у цьому випадку повернутися у не таке вже й далеке дитинство допоможе мандрівний цирк (відбудеться це лише у тому випадку, коли прагнення компанії і гастролі клоунів перетнуться у нашому місті). Давно не бували? Спробуйте – весело до сліз :-).

Тиха і затишна кав'ярня ста

не місцем нашого приземлення у тому випадку, якщо причиною зустрічі є звичний у сучасному світі брак живого спілкування з близькими людьми. Або ж це лише старт для масштабнішої гулянки (тобто-далі буде...)

І ось тихе застілля плавно переростає у веселу вечірку – тоді перед нами відчиняються двері усіляких нічних клубів. А там весело, голосно, танцювально і навіть п'яно. Це найпопулярніші місця для нових знайомств, зустрічей із давніми приятелями. Однак часто-густо після подібних гулянок крила трохи зминаються, пір'їнки вилітають, а голова на ранок тріщить від надто голосної музики, запальних тан

ців і ще, можливо, чогось :-).

Знаєш, а існує інший варіант розважитись, відпочити і разом з тим зануритись з головою у вир культурно-безкультурного життя твого міста. Є у нас, якщо добре пошукати, місця, де вирває мистецьке життя, де можна послухати улюблену музику, поспілкуватися з цікавими людьми і за чашкою чаю чи кухлем пива посперечатися про сенс буття (так, навіть у такий спосіб може відпочивати сучасна молодь!!!!).

Але якщо твої коліна вже до крові збиті об міські асфальти, а серце не витримує бетонного тиску, якщо ти не боїшся блискавок і дощу, п'яного свіжого повітря і дивних порухів душі – полетіли на море, у гори чи ще кудись, аби менше міста і більше романтики (тобто зірок над головою чи у голові). Та обережніше махайте крильцями, а то не так далеко Єгипет, Туреччина... Хоча можна й туди, аби лише в горлі не пересохло від таких перельотів!!!!!!!!!! Вибір за вами. І обережно з розвагами, адже з ними, як і з мріями, задумаєш – і збуваються, а це затягує... :-)

У подібних справах почуття міри – найважливіше!!

Оксанка ГУНДЕР

Навчання в Польщі: яке воно?

Ті, хто ще не визначився з вибором навчального закладу, або ті, що вже давно подумують про навчання за кордоном, - ця інформація саме для вас. Я дізналася, що навесні 2006 року в Холмі відбулась Міжнародна наукова конференція «Спільний простір свободи, безпеки та справедливості Європейського союзу і проблема міграції», результатом якої стало підписання угоди про співпрацю з Волинським національним університетом. Ця угода мала на меті інтенсифікувати транскордонну співпрацю, зав'язати міцніші контакти між поляками та українцями. У рамках цих домовленостей наші західні сусіди хочуть розвивати спільні наукові дослідження, поглибити пізнання культури обох народів, популяризувати співпрацю з Євросоюзом. Тепер, власне, декілька слів про школу. ВАШМС і СК має профіль гуманітарного навчального закладу напрямку «політологія» з такими спеціальностями: суспільна та економічна адміністрація, національна безпека і кризове управління, європеїстика – управління проектами Європейського Союзу, медіа- і суспільна комунікація, самоврядування-політичне обслуговування руху на кордоні, екологічна політика, організація туризму та відпочинку. Студенти ВШМС і СК мають такі права: медичний догляд громадської служби охорони здоров'я, страхування, пільги на проїзд транспортними засобами, зарахування військової служби на час навчання, можливість претендувати на стипендію, участь у рішеннях, що стосуються розвитку навчального закладу, створення нових спеціальностей, у діяльності студентського самоврядування та інших структурах. Вартість стаціонарної форми навчання - 1440 зл. за семестр., заочної – 1360 зл. (Додаткова інформація на сайті WWW.WSS.PL)

Враженнями про навчання у Польщі поділилась зі мною Софія Якимович.

– Софійко, що змусило тебе обрати саме польський університет?

– Спочатку, взагалі, не знала, куди вступати. Зорієнтувала моя мама. Вона записала мене на курси польської мови, які я студіювала рік. Про можливість навчатися в Польщі я дізналася згодом, коли у Ковель на ярмарок професій приїхав ректор Холмської вищої школи міжнародних відносин суспільної комунікації. Я написала заяву і добряче «позволилася» з оформленням документів. У серпні відбулася співбесіда в Ковельському центрі зайнятості. Вибрали з 200 бажаючих тільки 14 чоловік.

– За якими критеріями?

– Мабуть, звертали увагу на атестат, активну участь у громадському житті. (Софія була членом фольклорного ансамблю «Передзвін» - автор).

– Як було адаптуватися до занять, які проводяться польською мовою?

– Диктували швидко, так, що наші, не встигаючи записувати, писали польські слова українськими буквами.

– Розкажи про систему навчання.

– Уц нас є 2 факультети: «Митна справа» та «Європеїстика». Я навчаюсь на «Європеїстиці», у групі 15 чол. (6 поляків, решта - українці). Поляки були в шоці, коли дізнались, що нам по 17-18 років. У них же школу закінчують у віці 20-21 рік. У нас Болонська

система. Маємо заняття, колоквіуми і ще реферати задають писати. Вчитись мені 3 роки на бакалавра і 2 – в магістратурі.

– А предмети складні?

– Ні. Вчимо вступ до науки «Держава і політика», загальне та польське право, логіку, філософію, антропологію, всесвітню історію.

– Чи радила б ти ковельчанам здобувати вищу освіту в Польщі?

– Кому що ближче до серця. Одні кажуть: «Боже, куди я потрапив?», а інші розмірковують: «Нарешті я вирвався у світ». Я прихильник останньої думки. Україну люблю. Додому часто тягне, тут друзі, родина...

Наші студенти мають чудову можливість розширити світогляд, ознайомившись з європейським досвідом. Навчання за кордоном дозволяє пізнати культури інших народів, а також продемонструвати іноземцям власні, українські, традиції. Обмін досвідом (і в цьому галузь освіти є важливою ланкою) необхідний для подальшого розвитку співпраці між державами.

Про навчання у Польщі дізнавалася Надійка Голядинець

АРКАДІЙ ВОЙТЮК: «ПІСНІ НАРОДЖУЮТЬСЯ ПІД НАСТРІЙ»

Як я розумію, ти не мислиш себе без музики?

– Так, я співаю і граю на гітарі.

А твоя майбутня професія теж пов'язана з музикою?

– Ні, я навчаюсь у Тернопільському державному медичному університеті на спеціальності «лікувальна справа».

Це, певно, гени батька?:) (батько Аркадія, теж Аркадій Аркадійович, відомий у Ковелі лікар – автор)

– Ну, не знаю навіть... До речі, мій батько свого час був Золотим голосом університету, в якому навчався, так що, може, це і від нього успадковано..

Наскільки мені відомо, окрім музики, ти тривалий час займався футболом...

– Так, у футбол я встиг пограти багато де, навіть пропонували йти до збірної Німеччини і у київське «Динамо». Але я перестав грати, бо отримав травми. Я зрозумів, що музика для мене буде кращим вибором :)

А як давно займаєшся музикою?

– У принципі, вокалом професійно не займаюсь, я серйозно навчаюсь гри на гітарі. Вчить мене Сергій Онищук. Вважаю його кращим гітаристом міста Ковеля.

Відкрий секрет, як народжується пісня?

– Під настрій... От на останню пісню мене надихнув фільм «Desperado» Антоніо Бандераса. Він викликав такий сумний настрій... І народилася пісня....

Чи брав ти участь у музичних конкурсах? Є чим похвалитись?

– Так, брав... Першим конкурсом, в якому я взяв участь, були «Срібні дзвіночки» в Ковелі. Я тоді навчався у 10-му чи 11-му класі, не пам'ятаю точно. Це перша така моя перемога. Потім був всеукраїнський конкурс «Ліра Гіпократ», який проводиться між медиками, я зайняв на ньому перше місце. Також брав участь у «Пісенному вернісажі». У ньому змагались студенти зі всієї України, але з різних навчальних закладів, серйозний такий народ. Цей конкурс теж для мене супер вдався, отримав тоді Приз глядацьких симпатій. До речі, я єдиний там співав не під «фанеру», і народ це оцінив. Просто неймовірно відчуття, коли тобі аплодують, стоячи біля сцени!..

Зараз ні до якого конкурсу не готуєшся?

– Ні, зараз я готуюсь до виступу в Торонто.

Зайнтригував. Розкажи конкретніше!

– Це буде концерт української діаспори, де мають виступати Пономарьов і Ані Лорак. Я показав своє відео, і мені прислали запрошення.

Ти, зважаючи на такі стрімкі успіхи, ще не маєш продюсера?

– Ні, поки не маю. Я виступав у Жовтневому палаці в Києві у присутності Президента України. Там багато продюсерів захотіли мати зі мною справу. Але я поки не готовий.

Яку музику слухаєш сам?

– У принципі, слухати можу все, крім дуже важкої музики. У кожного виконавця можна підібрати щось близьке...

А з кого береш приклад?

Щодо гри на гітарі, то це – Розенбаум. Захоплює його майстерність, музика просто летиться.

Не боїшся зіркової хвороби?:)

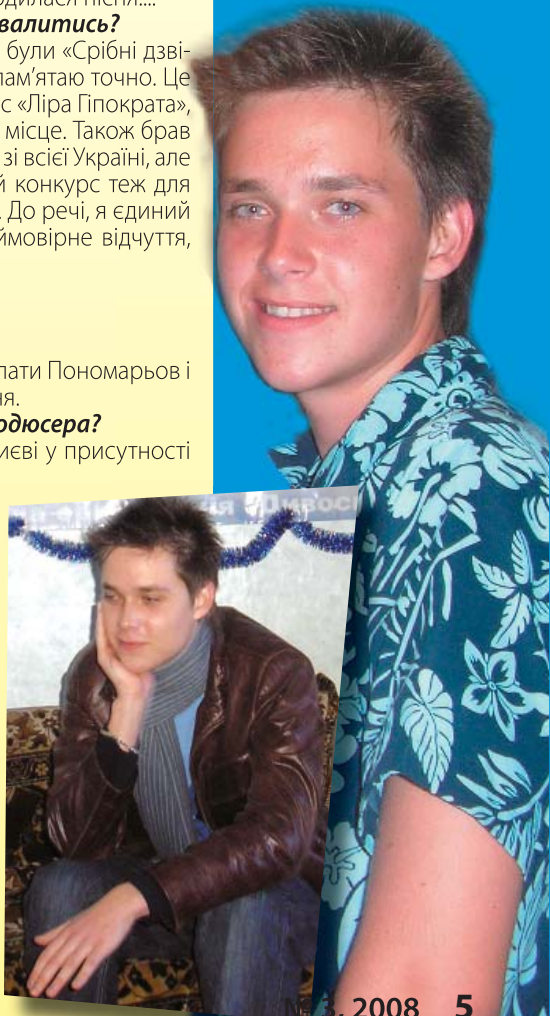
– Ні. Думаю, я цього не допущу :)

І останнє: яка в тебе мета, чого хочеш від життя?

– По-перше, треба здобути професію. Я хочу стати нормальним, досвідченим лікарем, якому б люди довіряли, а не плакали від того, що він зробив. І паралельно повинна бути гітара. Так я бачу своє майбутнє.

**Насолоджувалась розмовою із цікавим хлопцем
Яна Супоровська**

Ну що вам сказати?.. Це той випадок, коли все за себе скаже інтерв'ю. Напишу тут єдину штуку: сьогодні наш герой (не побоююсь цього слова!) – Аркадій Войтюк, який є власником неймовірно приємного голосу і таланту до музики...

Mi amas vin

Wo ie ni

Ti amo

Я тебе кохаю

Пора кохання

З приходом весни усе довкола ніби змінюється, починає вигравати більш насиченими, більш яскравими барвами. Може, це насправді так, а може, це наші очі починають сприймати довколишній світ інакше... Зрештою, не тільки очі. Загострюються відчуття, а в думки і поведінку додаються дивні, абсолютно нераціональні пориви. Такі прояви можна тлумачити по-різному, але найбільш привабливим у всьому цьому є те, що не пояснюється, як і те, що коли ми закохуємося, для нас важливими є лише почуття... Проте і трохи спостережень фахівців теж є досить цікавими

I love you

Трохи біології

Здається, любов і наука – речі непокєднувані. Проте навіть сюди сягнули чудеса прогресу, і вчені примудрилися знайти цьому почуттю детальне пояснення.

Тим, хто призабув, нагадаю, що гіпофіз – це зі шкільної біології. Маленька така ділянка головного мозку людини, яка діє і як залоза внутрішньої секреції. Саме вона здатна виробляти ендорфін – гормон щастя у відповідь на зовнішній подразник, як ось обійми чи кокетливий погляд у ваш бік. Цей гормон навіть має здатність приборкувати біль.

Певна кількість ендорфіну кожні 5 хвилин вступає у повторну біохімічну реакцію. Процес стає безперервним, проте його необхідно підтримувати ніжними поглядами, цілунками, обніманнями, триманням «за руки». А вже у цьому процесі в організмі

Volim te

Vos amo

виділяється фенілоетилоамін (FFA) – білок, котрий викликає почуття повного щастя. Проте є одна проблема: протягом близько чотирьох років мозок звикає до дії цього білка, і любовні почуття слабшають.

У процесі відчуття і почуття любові до шкіри і мозку надходить у 18 разів більше крові, ніж під час звичайного функціонування організму. Будь-які токсини вимиваються з організму. Кровоносні судини під шкірою наповнюються гормонами, які очищають шкіру і розгладжують зморшки на обличчі. Навіть волосся набуває особливого блиску, не кажучи вже про вогонь в очах, впевнену ходу та гордо підняту голову. А ще гормони діють так, що ми не відчуваємо голоду.

Вчені стверджують, що поцілунки підвищують життєвий тонус, покращують імунітет, укріплюють емаль зубів та сповільнюють атеросклерозні процеси, а ще – покращують сон.

Men sery jaksy kuremyu

Філематологія

Ich liebe Dich

Te iu besce

Je t'aime

ТОЯ, ХТО НИКОЛИ НЕ ШУКАВ НІ ДРУЖБИ,
НІ КОХАННЯ, В ТИСЯЧУ РАЗІВ БІДНІШИЙ,
ЗА ТОГО, ХТО ЇХ ОБОХ ВТРАТИВ.

Саме так у науці називається процес поцілунку. А ось Платон визначив його як обмін двома душами. Суть від цього, звісно, не змінюється, а деякі факти можуть виявитись корисними.

Лікар Генрі Гіббонс визначає поцілунок так: «Анатомічний дотик двох індивідів м'язами орбікуларісоріс з наступним їх скороченням».

Невинний поцілунок «чмок-чмок» спалює 5 калорій. Збільшивши інтенсивність цілування, ви можете спалити до 30 калорій за один поцілунок. Для порівняння: хвилина швидкої ходи спалює всього 4-5 калорій.

З усіх тварин поцілунок шимпанзе найбільш схожий на людський. Так само цілються в губи собаки, коні і канадські дикобразы.

У середньому людина за все життя витрачає на поцілунки 2 тижні.

Римляни на знак вітання цілували очі один одного. Це повна протилежність російській прикметі: цілувати очі – до розлуки.

За підрахунками журналу «Scientific American», найбільше поцілунків трапляється у день Святого Валентина.

Під час французького поцілунку працює близько 30 м'язів, з них 12 – відповідають за рухи губ і 11 – язика.

Найдовший поцілунок, занесений у Книгу рекордів Гіннесса, тривав 17 днів 10 годин і 30 хвилин. Переможці «загриміли»

Te'ged

Iubim ta

НАШ СВІТ БЕЗ ЛЮБОВІ – ЦЕ МЕРТВИЙ СВІТ,
І НЕМИНУЧЕ ПРИХОДИТЬ ГОДИНА, КОЛИ,
СТОМІВШИСЬ ВІД ТЮРЕМ, РОБОТИ І
МУЖНОСТІ, ПРАГНЕШ ВИКАЛИКАТИ В ПАМ'ЯТІ
РІДНЕ ОБЛИЧЧЯ, ХОЧЕШ, ЩОБ СЕРЦЕ
РОЗЧУЛЮВАЛОСЯ ВІД НЕЖНОСТІ.
АЛЬБЕР КАМЮ.

в лікарню з виснаженням організму. Після виписки їх шляхи розійшлися і більше не перетиналися.

Людина, яка цілує свого партнера кожного ранку, живе в середньому на 5 років довше за тих, хто цього не робить.

«Чоловік, який домігся першого поцілунку, вимолює другий, вимагає третій, сміливо робить четвертий, приймає п'ятий – і терпить усі наступні» (Хелен Роуланд, американська письменниця).

Весна завжди проходить у святковій лихоманці, а навколо усе червоніє серцями. Пора кохання – весна, саме вона дає можливість для всіх нас пробудити в собі романтиків та поновити почуття, нагадати собі та близьким, що у світі існують не лише робота, навчання, обов'язки, а й дружба, відданість та любов. І не варто скептично піднімати брови від нібито банальних речей. Можливо, ви просто давно не відчували потиску руки коханого. Цікаво спостерігати за переконаними холостяками чи зайдлими феміністками, що закохуються до нестями. Не поспішайте відмовлятися від почуттів. Практика доводить, що кохання з'являється там, де його найменше чекають. Люди перестали дивитись один одному в очі, а саме там є іскорка, що запалюється для вашої половинки і лише чекає моменту великої ватри. Якщо ж кохані поряд, вчіться берегти цей вогонь. Кохання вам!

Еліна Форманюк

Es Tev milu

Я тебя люблю

№ 3, 2008

7

Шлях до самовдосконалення

У тебе буває таке, що ти себе ненавидиш, хочеш змінитися, або тобі просто все набридло, і душа вимагає чогось нового? Якщо так, раджу прочитати цю статтю.

ОТОЖ:

1. Створюй собі хороший настрій! Дуже багато я бачила людей, що просто так, по приколу, навіювали сум, напускали у свої дурненькі голівоньки думки, що вони нікому не потрібні, світ такий поганий, у ньому немає нічого хорошого, бла-бла... Фігня це все, скажу я тобі. Не переконуй себе у такому!!! Радій життю!!!

2. Навчися сприймати світ раціонально, ігноруючи негаразди та проблеми, а точніше, – глузуючи з них. Саме так! Насміхайся зі своїх траблів. Просто скажи: «Тю, налякала! Знаєш що, проблема, ти мені не рівня, і мене із себе не виведеш. Що б ти не робила, усе одно все буде ПО-МОЄМУ! Як я захочу, ТАК І БУДЕ!». Подумай про це.

3. Відправ у нокаут свою ліню. Це, звісно, не легко, і коли вже вона до тебе прилипла, як жуйка до джинсів, то відшкребти її важко, але все ж, намагайся робити це якомога частіше.

4. Спостерігай. Спостерігай за людьми, особливо за лідерами, аналізуй і роби висновки. Так ти відкриєш для себе багато нового, а ще – навчишся не робити помилок, які зробили інші. Але ніколи не копіюй.

5. Вивчай себе, особливо аналізуй з точки зору психології власні вчинки, розберися, чому ти вчинила(в) так чи інакше, частіше став себе на місце інших людей.

6. Точно для себе з'ясуй, як ти хочеш змінитися, якщо тобі важко зорієнтуватися у своїх думках, напиши план дій на великий аркуш і повісь його там, де найчастіше буваєш (я маю на увазі не туалет, але, якщо для тебе саме там найкраща атмосфера для роздумів, то будь ласка).

7. Заведи нові знайомства. Потік нової інформації змиє з тебе пил, яким ти, можливо, вже вкрилась(вся), і освіжить.

8. Полюби себе. Ось це, дійсно, важко для тих, хто власну персону ненавидить, і для мене, наприклад, саме цей пункт плану є найскладнішим, проте я над цим постійно працюю.

Власне, хто живе у гармонії із самим собою, той і живе клайфістично (не шукай це слово у словнику – не знайдеш, то моє власне :-)).

Отже, не дозволяй собі бути лазером, вір, що ти індивідуальність, живи за правилами, які диктує твоя душа і будь особистістю, от.

Точка Роси

ПСИХологія

«Ангели з одним крилом»

Уже 10 років працює в нашому місті громадська організація «Реабілітаційний центр» для дітей та молоді з інвалідністю, створений силами батьків, яких об'єднало горе і бажання допомагати один одному.

Коли у сім'ї народжується хвора дитина, та ще й з діагнозом – дитячий церебральний параліч (ДЦП), коли лікарі не дають надії на повноцінне життя і не можуть вилікувати, – життя для всієї родини, здається, зупиняється.

Великою радістю для сімей з такою проблемою стало заснування «Реабілітаційного центру», котрий очолила Славікова Наталя. На жаль, організація не має власного приміщення і тому орендує частину приміщення Ковельського дитячого садочка № 10. За час існування «Реабілітаційного центру» зроблено чимало корисного: проведено благодійні заходи, концерти; організовано міські міні-спартакіади серед дітей та молоді з обмеженими фізичними можливостями, виставки робіт декоративно-прикладного мистецтва; відкрито зал активної реабілітації інвалідів, бібліотеку спеціальної літератури для батьків, ігрову для дітей. Реалізовані проекти: гурток «Творче коло», дитячий клуб «Гуморист», «Школа матері».

Якою невимовною радістю стало проведення міні-спартакіад для дітей-інвалідів! Неможливо описати словами ті вогники щастя, які загорялися в очах дітей. Ці змагання дали їм поштовх для розвитку можливостей та додали впевненості в собі.

Чудово, що є люди, які з розумінням ставляться до дітей з особливими потребами. Наприклад,

Лідерська Асоціація Незалежних Дистриб'юторів ЛАНД – спонсор «Реабілітаційного центру» ось уже кілька років. Завдяки їхній допомозі члени центру освоїли техніку бісероплетіння, а також бібліотека центру поповнилася новим книгами, гуртки отримали необхідний матеріал для роботи, для найменших були подаровані вітаміни.

Прислуховується та не лишається осторонь і міська влада, яка фінансово підтримує діяльність Центру та допомагає в організації усіх заходів.

«Ніж сварити велику темряву, краще запали маленьку свічку» – такий девіз у працівників Ковельської громадської організації «Реабілітаційний центр». Саме тому був створений центр у Ковелі. У ньому всі оточені любов'ю, увагою, турботою. Кожен має умови для самовираження. Ось наприклад: спортивний зал, уроки польської мови, а також малювання, плетіння із бісеру, заняття співом, вивчення комп'ютера. Так що немає часу нудьгувати.

Можемо порадіти успіхам Сашка Максимчука, який досяг високого рівня – став оператором комп'ютерного набору. Олена Тарасюк, Ніна Пилипюк, Тетяна Баюк стали професійними майстринями з бісероплетіння. Валя Літвінчук виготовляє картини у техніці аплікації. Завдяки Центру вони знайшли своє місце у житті.

Сім'я Славікових не зупиняється на досягнутому. Пані Наталія повторює: «Ми всі – ангели з одним крилом, і мусимо обнятися, якщо хочемо злетіти, адже тільки разом можна досягти найвищого польоту».

За її любов та ласку, доброту та ніжність батьки висловлюють велику подяку і низько вклоняються.

Оля

**Координати Центру: м. Ковель, вул. Сеченова, 15а (приміщення дитсадка №10),
тел.: 8 (03352) 5-15-34, моб. МТС 8 (050) 690 4 990, Beeline 8 (068) 502 0 496.
Адреса для листування: а/с №52, м. Ковель, 45001. Голова правління: Славікова Наталія Василівна.**

В гостях у «Softminor»

Ковель – місто багате на таланти. Щоб переконати вас у цьому, наведу один аргументик: у нас є гурт «Softminor» - доволі успішні молоді хлопці, котрі люблять свою справу і знають, як творити якісний музичний продукт. Отож, знайомтесь:

Рома – мікрофон :) (вокаліст)
Сергій – бас-гітарист,
Костя – гітарист,
Саша (Курт) – ударник.

– В якому стилі ви граєте?

Костя: Ми поєднуємо «важкість» з чимось легким та гарним, намагаючись при цьому не перейти на «попсню».

Рома: Загалом, можемо сказати, що ми граємо у стилі «new wave» («нова хвиля»). Намагаємось створити щось своє.

– Яке ідеологічне навантаження має ваша музика?

Рома: Швидше за все – це роздуми на різні теми, типу пошуку людиною шляхів самореалізації.

– Яке місце у вашому житті займає творчість?

Рома: Це частинка кожного знас. Творчість – це певна відповідальність і праця, без яких ніхто з нас себе не уявляє. Це покликання. У творчої людини воно проявляється у всьому, починаючи з першої хвилини, коли вона прокидається, і не має закінчення.

Костя: Хочеться, взагалі, нічим не займатись, окрім музики.

– Коли ви відчули у собі покликання займатись музикою?

Рома: У періоді ембріона :-). Вистукував $\frac{3}{4}$ в мами у животі :-).

Костя: У 5-річному віці любив на кухні на каструлях барабанити.

Курт: У мене це спадкове.

Сергій: Коли навчився у магнітофоні натискати кнопку «play» :-). А взагалі, я хлопців зібрав і створив цей гурт.

– Як довго ви граєте разом?

Рома: приблизно 1,5 року.

– Яке місце відведете музичній освіті?

Сергій: Вважаю її необов'язковою.

Костя: Коли ти навчишся грати «правильно», ти зрозумієш, як грати не треба.

Рома: 99% музики, яку ми слухаємо, творили люди без музичної освіти.

– Що скажете про атмосферу в Ковелі? Чи сприятлива вона для вашого творчого розвитку?

шим, ми все робимо самі, щоб ніхто не нав'язував нам ніяких стандартів.

– Що ви побажаєте ковельській молоді?

Рома: Кожен у молодому віці намагається реалізувати себе, втілити у життя свої ідеї. Дуже добре, якщо люди гуртуються, самовдосконалюючись при цьому. Гуртуйтеся! Хотілося б, аби молодь визначилася зі своїми уподобаннями в музиці не на користь всіляких «музичних збочень». І... слухайте нашу музику!!!

**Розмовляла
Надя Голядинець**

Рома: Наше місто унікальне у плані культури :-). Ми забезпечуємо себе самі. Поки що це альтруїзм з нашого боку. Взагалі, те, що ми створюємо – це хороший, багатообіцяючий матеріал.

– Бажаєте визнання, виходу в маси, на широкий загал?

Рома: Звичайно. Уявляю собі ситуацію, коли ми вже стали досить відомими, цікаво було б тоді подивитись на обличчя ковельчан, типу: «Оба! Ці хлопці з нашого міста?!»

– Що для вас є попса?

Рома: Це музика не заради музики. Розкручений, комерційний продукт.

– Намагаєтесь частіше «засвічуватись» на різних фестax?

Рома: Участь у фестax – це лише частина того, до чого ми йдемо. У нас є музика – і це найголовніше. Ми не намагаємось заробити на цьому гроші.

– Чим займаєтесь зараз?

Рома: Зараз усі наші сили присвячені тому, щоб дописати новий альбом. У нас є 14 речей, які ми хочемо донести до слухачів. Між ін

Львів, як головна точна культурного життя країни, постійно озвучується все новими та новими достойними гуртами.

«Інкунабула» -

такі собі «фірмани», вже не тільки львівської, але й загальноукраїнської альт.рок сцени, що грають і стилі *alternatice-rock*.

Юрко Козій – вокал, бас-гітара, сопілка
Максим Хоменко – гітара, бек-скріми
Роман Єрмаков – ударні

Історія тут досить проста та сардонічна: зібрались вони в «дальокам» 2004 р. і почали «мутити» свою музику. До утворення команди, як то часто буває, неодноразово перетинались, граючи в різних командах, та, хвала Будді, вища сила розпорядилась, аби вони здибались та грали разом. Будучи прихильниками мінімалізму, хлопці у складі тріо створюють саунд, не схожий на жоден інший.

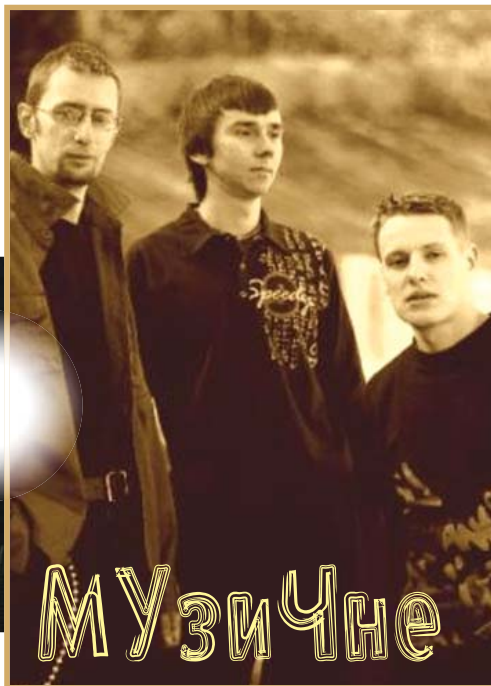
За порівняно недовгий (2-місячний) період репетицій та активної творчонароджуваності записали 4 демо-записи і пішли світом виступати на найрізноманітніших, як вітчизняних, так і закордонних концертах, фестивалях і просто збіговиськах творчих людей у Тернополі, Львові, Зборові, Ольштині, Любліні, Києві, Івано-Франківську, Тернополі, Кролевіці...

Тріо - то незвична кількість учасників у команді, та як розпинаються самі хлопці, це ідеальна пропорція для хорошого співіснування та максимального поля для різноманітних варіацій на тему звучання хорошої «важкої» української музики.

Платівку з шаленим нетерпінням усі чекали, як холодного душу в 40-градусну спеку. Це результат 3-річної шаленої праці.

«Невидане», (тобто «небачене») - то ядрено-поміркована суміш чистого, як вода з-під фільтру, вокалу, потужного бек-гроулу, мелодійних соло-партій та чітких ритмів. Тематика альбому найрізноманітніша: і соціальна («Герої»), і каханьячкова («Залишений», «Залиш мене сама», «Недаремно», «На поверхнях»), і грецько-міфологічна («Дедал та Ікар»).

Вцілому альбом різноплановий та досить таки гармонійний. Увімкнувши з першого треку, вже на 5-му не буде бажання вимикати, бо кожна пісня абсолютно інша та не менш кльова. Це добротний, повноцінний альбом,

що міцно зайняв позиції якісного, сильного продукту команди.

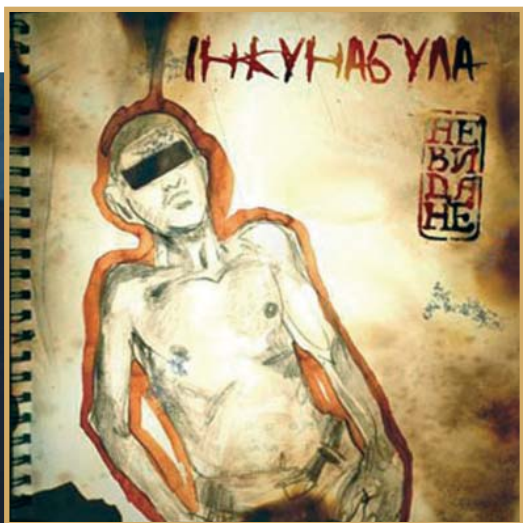
Хлопаки не грають якусь дивну чи нову музику і не роблять революцій: все ті ж добре знані фолкові мотиви(сопілка) та важке звучання, проте щось усе-таки вирізняє їх з-поміж інших. Мо'то всьо через афігенний бас, ламані ритми, НЕзаїжджену лірику текстів та звабливий вокал?

Так от, шукайте, слухайте і насолоджуй

тесь. А хто не послухає – сам винен)).

Пи.Си. Не провтикайте можливість особисто влевнитись у майстерності та шаленій енергетиці команди! Ковельчани мають змогу побачити, послухати та насолодитись «Невиданим» 22 березня, бо «Інкунабула» завітає і до нас. Подробиці шукайте на афішах та сайті «Птахи».

TRIASA

МУЗИЧНЕ

КРАМНИЦЯ БАЖАНЬ

Будьте обережні з мріями, інколи вони здійснюються!

... продовження...

І от, сидючи у маленькому, подарованому їй долею, магазинчику вона згадувала все, що було. Над головою почала кружляти біленька та пухнаста хмаринка, вона була настільки позитивною, що одразу ж нагадала випадок, який стався з ними влітку. Вони гуляли парком, було вже досить пізно, і ставало дедалі прохолодніше. Хмари на небі згущувалися і темніли, десь вдалині чулися відголоски грози, що насувалась на сонне місто. Вона пригадала, як міцно він тоді тримав її за руку, як вони бігли додому, щоб не потрапити під дощ. Але все ж природа вирішила з ними побавитись, і на півдорозі вони вже були мокрі до нитки. Проте холоду не відчувалося, після дня, розігрітого палючим літнім сонцем, цей дощ здався спасінням. Та навіть якщо б усе склалося по-іншому, це не зіпсувало б їм настрій, адже вони були разом. Грім ставав усе голоснішим, блискавиці розтинали небо навпіл і виблискували, як лезо ножа над іменинним тортом. А вони бігли... бігли та сміялись – їм було добре разом. На них чекав ще шмат дороги, а її ноги вже почали стомлюватись, вона попросила його спинитись. І вони зупинились посеред вулиці. Але ж неможливо до скону стояти і мокнути (хоча це було так приємно!). Вона пригадала, як вони перебіжками дісталися до старого дуба над дорогою і знайшли прихисток під його розлогою кроною...

І тут щось боляче тьохнуло у грудях, а по щоках потекли сльози. Їй пригадався смак його губ, змішаний з краплями дощу, що стікали по обличчю і приземлялись на вустах, які так пристрасно, ніби востаннє в житті, зривали поцілунки. Серця судомило... Вона, згадуючи це все, зрозуміла, що пробачивши йому, наражає себе на небезпеку. Але ж тільки заради нього вона живе зараз, тільки заради нього вона почала любити літо, з громами, з блискавицями і дощем. Вона почала любити життя... Раптом їй стало страшно: біла хмарка почала віддалятися, на зміну випурхнула нізвідки чорна. Паніка паралізувала її тіло. Вона згадала всі негативні моменти їхнього спільного буття.

І задумалась, чи зможе вона ще раз пережити ті солодкі миті забуття з присмаком майбутніх розчарувань. На шальки терезів падала її подальша доля. Зробити вибір було нелегко, вона вагалася – крок вправо, крок вліво, а далі тиша. Внутрішній голос нічого не підказував, а вона слухала порожнечу і у такт годиннику повторювала: «Ні – так – ні – так...»

... продовження буде...

АТУМ

«Українські вітаміни»

«Борщ» — український музичний гурт, який грає у стилі панк-рок.

Склад: Юрій Здоренко (гітара, вокал), Вадим Зюбін (ударні), Олександр Піпа (бас-гітара, вокал).

Альбоми: сингл «Single» (2003), «PADLO» (2004), «Parazita Ku-sok» (2006).

Коли зима — вже не зима, а самі недоїдки зі святкового столу, приходить глобальний авітаміноз. То, мабуть, через той дефіцит драйву та підсаджених батарейки від лютого тільки й лишається, що назва, а насправді — м'який і сентиментальний, такий собі місяць — сопливий. Звідси — ці штаповані валентинки, штаповані дати для загострення почуттів, штаповані дні для нетерплячки за весною.

Хоча насправді не так усе й погано. Головне — не губитися й у розмаїтті вітамінів вибрати свої. Як, наприклад, зробили ті, хто прийшли 7-го сопливого (даруйте, лютого) у луцький клуб «Майдан» на вітамінізацію «Борщем». Рок-н-рольні розбишаки з відомого гурту майже півтори години заряджали усіх присутніх своїм драйвом. Хтозна, як їм це вдається, але різні шаманські фішки вони точно знають: на власні очі бачила, як сам Здоренко зосереджено-несамовито «лабав» пластиковою пляшкою по гітарі. Рвали струни, не шкодували прем'єр, не відвертали очей, не «ламались» від вигуків «на біс». Отакі ось батарейки. І я там була, мед-пиво пила, тож можу впевнено

сказати: «Борщ» схолюнути не встиг.

А які ваші рецепти народного самолікування? Як би там не було, не кисніть, адже «літо буде» — точно знаю («Мертві півні» казали).

**Враженнями ділилася
Віта Литвак,
фоткав Вова Ярош**

Ми та Фелліні

Те, що не чули вчора, ми побачимо завтра. Саме для нас відкрилося все те, що 70 років не бачили та й уже не захочуть побачити наші батьки. Для них ця історія чужа. Лише ті відчувли свободу незалежності, хто зумів звільнити власну свідомість від затаврованого набору дозволеного у часи СРСР. На жаль, крім фільмів Гайдая, Рязанова та шедеврів індійського сльозовиливання, їм не показували майже нічого, що було того варте. Наприклад, роботи італійця Федеріко Фелліні, який усі свої творчі надбання присвятив Італії, Риму та стосункам між людьми. Він був нагороджений чотирма «Оскарами» за кращі іноземні фільми, але попри це, він назавжди залишився виразником італійського стилю кіновідчуття, не створивши жодного фільму на замовлення «фабрики мрій», себто Голівуду.

Його історія життя розпочалася у 1920 р. у провінційному містечку Ріміні у час, коли розквіт фашизму та Муссоліні набував розмаху. Витончено та з характерною іронічністю Фелліні зафіксував цей період життя у стрічках «Рим» (1971 р.) та «Амаркорд» (1973 р.). Досить пізно він звернувся до цього періоду життя у своїй творчості. Можливо, лише у зрілому віці, відчувши справжню цінність спогадів, як епізодичних елементів, які ніколи нам не втратити, той єдиний зв'язок, що поєднує нас із минулим.

У дитинстві Фелліні був досить здібним хлопчиною: влаштовував вистави, виготовляв маски, розмальовував ляльок. Своє захоплення цирком він поєднував із умінням малювати та писати неімовірні історії.

У 1937 р. Федеріко переїздить у Флоренцію, де розпочинає кар'єру журналіста, малює карикатури. Згодом він змінює місце проживання та відкриває для себе величкий Рим, де у досить скрутних умовах продовжує вдосконалюватися як репортер, сценарист та просто творча особистість. Його писемний талант був помічений режисером Росселіні, у якого Федеріко працював сценаристом та асистентом режисера у фільмах, що стали маніфестом неореалізму в італійському кіно. З 1950 р. Фелліні самостійно розпочинає свій шлях у кінематографі. Перші фільми режисера не користувалися популярністю. Ще у 1949 р. у Фелліні виникла ідея сценарію фільму «Дорога». У 1954 р. він, нарешті, зміг реалізувати історію артистів пересувного цирку – людей із соціальних низів, але які є носіями моральності. Наступний фільм «Ночі Кабрії», – сповнений ліричності та неймовірною стійкістю характеру повії Кабрії, яку двічі зраджують чоловіки, розбиваючи її надії на те, що життя можна змінити. Але навіть після, здавалося б, логічної «смерті» її серця назавжди запам'ятовується фінальна посмішка крізь сльози Кабрії після того, як вона розуміє, що це не кінець. Її оточують абсолютно незнайомі перехожі, та у їх серцях горить вогонь доброчливості. У цьому фільмі головну роль виконує дружина Фелліні – Джульєтта Мазіна, а музичним супроводом стала незабутня мелодія Ніно Рота, який на довгі роки стане творчим союзником режисера. Фільми «Дорога» та «Ночі Кабрії» принесли Фелліні світове визнання та успіх, але це був лише початок. Справжній авторський почерк виробився у режисера в фільмах «Солодке життя» (1960) та «8 1/2» (1963). Головна роль у цих картинах дісталася Марчелло Мastroянні – актору, якому була досить близька сутність творчого «я» Фелліні. Складне завдання – втілити образ Федеріко на екрані. Мastroянні це зробив досконало: у кризі режисера Гвідо Ансельмі

FRANCO CRISTALDI

PRESENTA

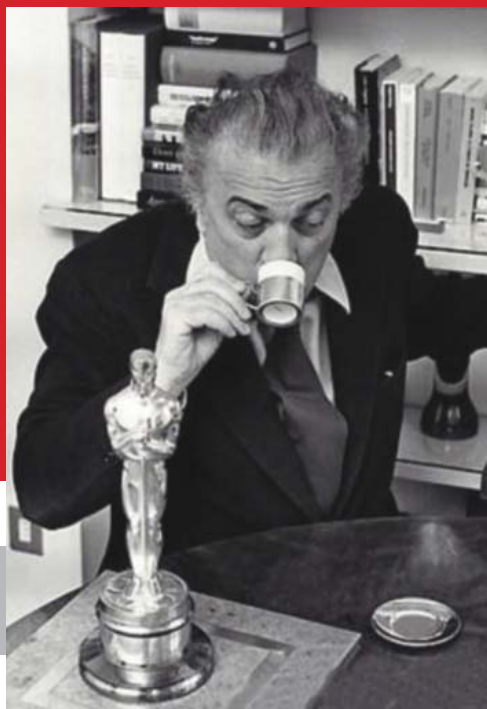
FEDERICO FELLINI AMARCORD

SCENeggiATO E REGIA DI
FEDERICO FELLINI • TONINO GUERRA
UNA COPRODUZIONE ITALOFRANCESE
F.C. (ROMA) P.E.C.F. (PARIGI) • FRANCO CRISTALDI • FEDERICO FELLINI
TECHNICOLOR[®] UNA ESCLUSIVITA' P.I.C.

ми розпізнаємо душевні пошуки Фелліні («8 1/2») та в «Солодкому житті» у ролі журналіста, якого дратує деградація римського суспільства у пошуках «Dolce Vita». «Солодке життя» тріумфує на Канському кінофестивалі, а «8 1/2» – на «Оскарі». Серед наступних робіт режисера особливою для мене є коротка історія «Тобі Дамміт», що увійшла у кіноколлаж «Неймовірні історії: містичні і небезпечні» (1968), який зафільмували три режисери: Федеріко Фелліні, Луї Маль, Роже Вадім за новелами Едгара По. Маль та Вадім у своїх постановках майже не відходили від тексту новел По. Фелліні ж зняв «Тобі Дамміт» – історію, яка була лише частково подібна на оповідання «Не закладай своїєї голови дияволу». Цей фільм захоплює образністю, особливою трагікомічністю гри диявола-дівчини з британським актором Даммітом, що прилітає у Рим, аби знятися у вестерні, та його постійно

переслідує диявол. Це й призводить згодом до його загибелі. Фелліні, розкриваючи образ італійського кіно, висміює церемонію нагородження кіноакторів, де панує лицемірна та пафосна атмосфера. У 1976 р. режисер екранізує «Казанова», але до назви додає своє ім'я, натякаючи на власне, суб'єктивне переосмислення мемуарів відомого серцеїда. Фільм вийшов чудовим: Фелліні не розчарувала гра Дональда Сазерленда. У ці роки режисер все частіше звертається до зйомок у павільйонах. Як на мене, такий вибір пов'язаний із бажанням Федеріко створити своєрідне образне перебільшення зображуваного, на яке глядач зверне особливу увагу та з найпримітивніших декорацій почерпне підтекст, який є важливим у розумінні ідей його кіно. У «Репетиції оркестру» цей прийом використовується найпомітніше.

Його кінофільми 80-х рр.: «Місто жінок» (1980), «І корабель пливе» (1983), «Інтерв'ю» (1987) – заслуговують особливої уваги: Фелліні не зраджує власним мотивам та специфіці зйомок, запрошує до співпраці Марчелло Мастоїанні. У 1993 р. американська кіноакадемія нагороджує Фелліні «Оскаром» (вже вп'яте!). У жовтні цього

ж року режисер помирає. Коли його ховали, рух у Римі був абсолютно зупинений. Багатотисячний натовп проводжав Фелліні оплесками від Риму до містечка Ріміні.

Його творчість надихала мене на переосмислення власного світогляду, тобто посприяла моєму духовному збагаченню. Маю на увазі те, що зв'язок «Я та Фелліні» існує не у часі, а у моїй свідомості. Нещодавно у Львові побачив перукарню «Фелліні»... Який зв'язок між зачісками і талановитим режисером??? Відповідь: відсутність такого і повний ідейний ідіотизм. Бездумно використали – та й усе.

Максим Івануха

* * *

І чорна кров зникає із паперу
І оживає чорна кров
Мій сірий світ стає таким буденним
Без рідних кольорів без рідних мов
Квадратики трикутники і кроки
Нудна повторюваність дій
І де тепер мій спокій
Потертий втратами до дір
Нахабно запах долітає десь із кухонь
І голод сушить гради сліз
Та ти всерйоз мене не слухай
Була десь пристрасть а тепер лиш злість
Хай хвилями накотить смуток
Необережно здерши усмішку мою
За мить я все уже забуду
Як пластир я свій біль зірву
Але ж годинник теж іде по колу
Переживаючи одне і теж мільйон разів
Десь там злітає вільна молодь
А я не вільна як і він

Оля Італійка

Подаруй мені крила,
Любовою моя,
Щоб, як птах, я летіла,
Туди, де зоря.

Щоб, як сонце, я гріла,
Що на небі сія...
Подаруй мені крила,
О Любово, Моя!

Подаруй мені крила,
Щоб у вічність летіти,
Щоб душа не боліла,
Щоб мене міг любити.

Подаруй мені крила,
Любовою Моя,
Щоб, як птах, я летіла,
Щоб була лиш твоя...

Наталка Кіндер

Іронія ллється з потрісканих вуст.
Чи вірити їм?... я зовсім не знаю.
У мізках нестримно болючий той хруст
Назавжди відбиток про тебе лишає.
Довіритись – впасти... від люті шкребти
Глянцевий образ на фотокартці
І з пам'яті тихо, безжально змести
Пристрасть увечері, прощання вранці.
Відверта розмова не вийде, забудь.
Уявні ті крила твої за спиною...
Сьогоднішні вчинки минуле зітруть.
Твій голос потроєний лжелуною...

Інокентіо

Open Air party

Фоторепортаж

БОКС

З 12 по 17 лютого у місті Ковелі проходив IX Чемпіонат України з боксу серед жінок. У змаганнях взяли участь 80 боксерів (серед яких 5 майстрів спорту міжнародного класу!!!) з 19 областей України. У рамках заходу проведено 67 боїв у 13-ти вагових категоріях.

На відкритті чемпіонату були присутні такі поважні гості: Ковельський міський голова Сергій Кошарук, заступник голови Волинської обласної державної адміністрації Євген Кравчук, заступник голови Волинської обласної ради Володимир Банада та начальник управління у справах молоді та спорту обласної державної адміністрації Микола Зайченко.

Всього отримано 49 медалей, з яких: 13 золотих, 13 срібних та 23 бронзових.

Найбільше медалей здобули харківчани – 9 (2 золотих, 4 срібних та 3 бронзових), друге місце за кількістю нагород у Миколаївській області – 6 (2:2:2). Найбільшу ж кількість «золота» повезли із собою спортсменки з Івано-Франківської області – 4!!!

Тетяна Коб здобула єдину медаль для волинян. У ваговій категорії 50 кг вона отримала золото.

Також було визначено найкращих суддів змагань. Ними стали: Бодня Олександр (Львівська обл.), Дяченко Петро (Чернігівська обл.), Золотар Анатолій (м. Вінниця).

Чемпіонат відбувався під патронатом Ковельського міського голови Сергія Кошарука. Спонсорську допомогу надавали: Ковельська міська організація Блоку Юлії Тимошенко, СП АТЗТ «Волиньпак».

Оленка :-)

КІКБОКСИНГ – СПОРТ ДЛЯ СИЛЬНИХ І ВИТРИВАЛИХ

На запитання, як кікбоксинг розвивається у Ковелі, відповідає тренер з цього виду спорту Віталій Тимофеев.

– В усіх спортсменів є певні досягнення. Які вони у вас?

– І ми не становимо винятку. Один з моїх спортсменів, а саме Дмитро Галейда – чемпіон України, бронзовий призер Чемпіонату світу серед клубів – 2006, срібний призер Кубка світу серед клубів 2007 року. Також у нас є багато призових місць на Всеукраїнських змаганнях.

– А які нещодавні перемоги?

– Наприкінці минулого року відбувся Кубок України – 2007, на якому Голомис

Тарас (Ковельська ЗОШ №12) виборов перше місце, Лозовицький Роман (Ковельський НВК №11) – перше місце, Фалюш Сергій – друге місце.

2-3 лютого відбувся відкритий чемпіонат Житомирської області. З цього турніру наші спортсмени привезли три перших та два других місця.

– Які плани на найближчий час?

– 1-2 березня у м. Ковелі відбудеться відкритий чемпіонат Волині. На ці змагання приїде багато бійців з Хмельницького, Житомира, Луцька, Вінниці та Рівного.

– Бажаємо нашим успіху! А що ви побажаєте нашої молоді?

– Бажаю, щоб кожного року у нашому місті було ще більше чемпіонів і молоді, яка вести здоровий спосіб життя. А ще – приходьте на змагання, особливо дівчата, вболівайте, бо тоді наші бійці змагаються краще.

– І останнє запитання: чи може кожен, хто бажає, відвідувати ваші тренування?

– Так, звісно. Боксерський клуб «Сават» запрошує юнаків різного віку на тренування.

Розмовляв Саша Прокопів

Наші друзі

Ми щиро дякуємо Вам за підтримку :)))

Петро М'якота
– керівник УНІК
Міжнародної Торгової
палати Волинської
області, директор
«Бізнес-Центру»
«Софт», підприємець,
власник кафе
«Норчма».

Галина Жилка
– підприємець,
директор магазину
«Оксаміт», голова
батьківської
громадськості міста.

Віталій Ківачук –
директор
Ковельського
госпрозрахункового
ринку.

Петро Михальчук –
Голова СФГ «Мислина»
(селянсько-
фермерське
господарство).

Віктор Козак
– директор ТЗОВ
«Ідея», член ради
регіону міжнародних
перевізників
Волинської та
Рівненської
областей, депутат
міської ради.

Юрій Самчук
– ПП «Самчук»,
внутрішні і
міжнародні
перевезення
вантажу.

**Валерій Гарбар і
Костянтин Ганулін**
– співвласники
нічних клубів
«Золотий шар» та
«КІНО».

Роман Ляшук – приватний підприємець,
депутат міської ради, сфера діяльності:
виготовлення та продаж меблів, дверей;
рекламні послуги.

Токар Віктор – підприємець, член церкви
«Слово Життя», яка безпосередньо
займається діяльністю у сфері молодіжного
розвитку, боротьби з алко-нарко-
залежністю молоді міста, а також церква
має реабілітаційний центр.

Андрій Сидорук – голова
Ковельської громадської
організації підприємців
малого та середнього бізнесу
«Альтернатива».

На адресу редакції (ще після виходу першого випуску журналу «Птаха») надійшов лист від нашої читачки Соні. У листі, окрім порад (за які ми щиро дякуємо, і які неодмінно візьмемо до уваги), було ще прохання допомогти, а також викладена суть проблеми, яка непокоїть Соню. Наведу деякі цитати з листа:

«Минуле переслідує мене. (...) У школі я була зляканим дівчач. Однокласники мене ні за що не мали. Поза очі по-всякому обзивали, говорили образливі слова. Я про це здогадувалася, але не наважувалася поговорити з ними відверто. Їх було багато, а я – одна. Потім з'явилася дівчина, яка увесь бруд виливала прямо мені в лице. А я у відповідь лише мовчала...зараз я шкодую, що вела себе саме так. Я була причиною насмішок і не чинила цьому жодного опору (...)».

Авторка листа переповідає про глибокі душевні травми, залишені тими подіями. І хоча минуло немало часу, однак біль не вщує, а причина тому така:

«(...) Предмет знуцання і висміювання – таку мене і запам'ятали, мабуть. Думаю, що мене не поважали й ті люди, які знали мою історію злочастя. Якщо життя зіштовхне мене з кимсь із цих людей, вони ставитимуться до мене упереджено. В їхній пам'яті так все і лишилося. Але ж я не така!!! Я не хочу, щоб про мене так думали і говорили. Я не можу собі пробачити, що мовчала і терпіла (...) Благаю, допоможіть мені!».

Соню, Сонечко (яке у Тебе гарне ім'я – співзвучне з теплом і світлом!), знаєш, у житті з кожним із нас трапляються випадки, які, м'яко кажучи, не додають нам радості чи будь-яких приємних вражень. Але вони трапляються. Розумієш, тоді, у школі, Ти не злякалася, Ти просто розгубилася. Звісно, минулого Ти не повернеш і не зміниш. Проте можна змінити ставлення до свого минулого. Ти думаєш, що люди пам'ятають тебе лише як причину насмішок. Повір, це не так. Твої однокласники, як і Ти, подорослішали. Але щоб позбутися своїх страхів, Ти повинна зустрітись з людьми, думку яких щодо себе Ти хочеш змінити. Бо ж насправду: світ такий, яким ми хочемо його бачити. Не можна і не варто заганяти себе у глухий кут, адже самотність ніяким чином не покращить ситуацію. У Тебе є можливість все змінити, сподіваюся, Ти нею скористаєшся. Я Тобі бажаю віднайти душевний комфорт і жити з ВЕСНОЮ у серці.

Оля Ляснюк

ОГЛЯД МОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ ДЛЯ ПОВСЯДЕННОГО ЖИТТЯ ТА БІЗНЕСУ!!!

1. Комунікатор ASUS P526 Pegasus

У цьому агрегаті стоїть операційна система Windows Mobile : 6.0 Professional , процесор Texas Instruments OMAP 850 200 Mhz, SD RAM 64 Mb, Flash ROM 128 Mb, Діапазон прийому GSM 850/900/1800/1900, EDGE/GPRS class 10, екран 2.6» сенсорний TFT дисплей (320x240 pix, 65536 відтінків), Bluetooth 1.2, mini USB, IrDA, 2.5 mm аудіо вихід, навігатор GPS SiRF Star III, 2.0Megapixels камера, слот розширення пам'яті microSD.

Програмне забезпечення : – Microsoft Office Outlook Mobile, Word Mobile, Excel Mobile, Internet Explorer Mobile, ActiveSync, Game (Solitaire, Bubble Breaker), Power Point Mobile, MSN Messenger, Windows Media Player 10, Direct Push Technology, Microsoft Reader

Це саме той апарат для роботи, відпочинку та спілкування.

2. Смартфон Nokia N81 8Gb

3G смартфон – це поповнення лінії мультимедійних телефонів Nseries, виконаний у форм-факторі слайдер. Цей апарат є модифікацією моделі N81 та відрізняється від базової 8 Gb динамічної пам'яті і відсутності слота на картку пам'яті. Специфікація: WCDMA 2100, GSM

850/900/1800/1900, GPRS class 10, 2.4» TFT дисплей (240x320 pix, 16777216 отенков), Wi-Fi, Bluetooth 2.0, IrDA, USB 2.0/micro USB, Push-to-Talk, Video вихід PAL/NTSC, Audio вихід 3.5 mm, дві встроєні камери – основна 2.0Megapixels (оптика Carl Zeiss) + Video-call (CIF 352x288), RealOne player (MP3/AAC/AAC+/eAAC+/WMA/M4A), Visual Radio.

Хочеш використати мобільник сповна? Він для тебе. Тут є все...

Операційна система у цьому апараті Symbian OS : 9.2 , S60 3rd Edition

3. Мобільний телефон LG KU990 Viewty

3G камерафон бізнес класу виконаний у класичному моноблочном форм-факторі. Апарат оснащений 5.0Megapixels камерою з оптикою Schneider Kreuznach, ксеноновим спалахом, автофокусуванням. Управління телефоном здійснюється за допомогою стилуса на 3-дюймовому сенсорному дисплеї та трьох клавіш, що знаходяться на передній панелі. Специфікація: HSDPA 3.6 Mbps, GSM 900/1800/1900, EDGE/GPRS class 12, TFT дисплей (WQVGA 240x400 pix, 262144 відтінка), Bluetooth 1.2/A2DP, USB 2.0, WAP 2.0/xhtml, E-mail, можливість перегляду документів Adobe PDF, Quickoffice (Quickword, Quickpoint, Quicksheet), MP3/AAC/AAC+/AAC++/WMA/MPEG4/WMV/H.263/H.264/DivX плеєр, stereo FM radio, 90 Mb динамічної пам'яті + слот розширення microSD.

ОГЛЯД КОМП'ЮТЕРНИХ ІГОР

Видавець: **EA GAMES**

Жанр: **FPS**

Гральна платформа: **PC**

Мінімальні системні потреби:

Процесор: **Pentium 4/Athlon XP 2.8 ГГц**

Оперативна пам'ять: **1 Гб**

Відео: **256 Мб**

Рекомендовані системні потреби:

Процесор: **Core 2 Duo 2.2 ГГц / Athlon 64**

X2 4400+

Оперативна пам'ять: **2 Гб**

Відео: **GeForce 8800 GTS/640**

Потребує місця на диску: **6 Гб**

Оригінальна назва гри: **The Witcher**

Переклад: **Відьмак**

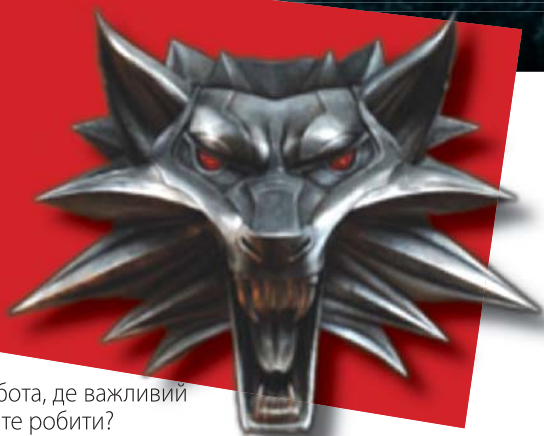
Світовий видавець: **Atari**

Жанр гри: **RPG / (Hack-and-slash) / 3D / 3rd Person**

У грі доводиться, щоб виконати квест, вести багато діалогів з людьми, а деколи і не тільки з людьми. Від правильності рішення прийнятого в діалозі залежить подальший хід гри. Це, чесно кажучи, захоплює. Тут ви не ВОЇН – РУБАКА а КОЛОМ-БО-СУПЕРМЕН. Всі дії ідуть за логікою... мало того, що ти не просто Людина, а відьмак з надможливостями, ти ще й ходиш і злочини розслідуєш. Найбільший прикол у тому, що можна з жіночою статтю розважатися, звісно, якщо їх «вламатися» на такі подвиги...

Озвучка гри шалена. Чути різні дрібнички. Дехто навіть розкаже, що є кілька кінцівок гри... Отож переконайтесь: так це чи ні...

У попередніх версіях цього шутера Crysis на нас чекали джунглі, корейські повстанці, інопланетяни і таке ін. Усе це залишилося, але оновилося високотехнологічними шедеврами від творців гри. Чого тільки вартують моделі інопланетян! Головний герой – колишній військовий, з твердим характером та сталевими нервами. Сюжет самої гри подається рацією під час гри. Нано – костюм головного героя – одна із найцікавіших особливостей гри. З його допомогою можна збільшувати силу, швидкість, а також ставати невидимим. Управління грою відмінне, звук наближений до реального, музика підібрана зі смаком. Коротко кажучи, розробники гри з компанії EA Electronics є майстрами своєї справи. **Браво...**

NBA Live 08

Баскетбол — це не просто гра, а складна та командна робота, де важливий кожен рух та дія. Коли м'яч буде у ваших руках, що ви будите робити?

Продовження серії баскетбольних симуляторів. Новий набір покращеної ігрової механіки, нові можливості, удосконалена графіка та оновлені саундтреки.

У NBA 2008 з'явилися 8 міжнародних команд з Іспанії, Греції, Франції, Німеччини, Італії, Аргентини, Китаю та США, саме вони презентують світовий чемпіонат FIBA. Грати за нові команди можна в режимі «Play now», «FIBA World Championship Mode». Склади всіх команд точно скопійовані з реальних прототипів. Отож грайте та насолоджуйтесь....

Жанр: **Sports**
Розробник: **EA Sports**
Мова: **Англійська**

NBA LIVE 08

ФОТОПРИКОЛИ

